

та която го е подтикнала, съ
рискъ на живота си, да отиде
въ конака—заговорилъ съ свой-
ствената си пламенна и убеди-
телна рѣчь на прѣдставителя
на Султановата власт, за слав-
ното ни минало, за неспособното
ни робство, за революционното
освободително дѣло, за дългътъ
на всѣки българинъ, за него-
вия такъвъ, като българинъ на
турска служба —мюдюринъ —
да пази, подпомага и защита-
ва съотечественицитѣ си, а за
прѣдъ началството си да гле-
далъ пъкъ да се прави, че не
виждалъ, да слушалъ —пъкъ да
не чувалъ и пр.

Мюдюринъ съ най голѣмо
внимание изслушалъ Стамболо-
ва, възприелъ съ удоволствие
казаното отъ него и тържест-